

Praxis vil blive løst paa samme Maade, som her er bragt i Forslag, indsprer den sidste Linie i Forslaget noget Ngt, som gaaer udenfor, hvad der er den gjældende Ret. Alene af denne Grund troer jeg, at det fortjener Overveelse, om man skal gaae ind paa dette Ngt, og i alt Fald er det heldigt, at Afstemningen deles saaledes, at man kan komme til et forskjelligt Resultat med Hensyn til de to forskjellige Dele af Forslaget. Det Ngt i Endringsforslaget gaaer ud paa, at Fængelsstraf for Fremtiden ikke skal kunne anvendes udover i Alt 1 Aar. Det ærede Medlem, der har foreslaaet dette, motiverede det ved at henvise til, at det vilde være for haardt og urimeligt, om en Person for Tilfældet af en maaste mindre betydlig eller væsentlig Pligt, der var paalagt ham ved Dom eller Resolution overfor det Offentlige, skulde være udsat for at blive holdt i Fængsel hele sit Liv igjennem. Dertil maa jeg først gjøre opmærksom paa, at dette er Noget, han i intet Tilfælde risikerer, thi han skal jo kun affone det Mulctbeløb, der paaløber mellem de forskjellige Gange, han sidder i Fængsel; altsaa vil der i ethvert Tilfælde fremkomme en Mellemtid mellem de Perioder, hvori han sidder i Fængsel, og som jo er ligesaa lang som den Tid, disse Perioder udgjøre. Men dertil kommer, hvad man ikke maa glemme, at hvis en Person kom til at sidde en større Deel af sit Liv i Fængsel, vil det kun være, fordi han af Modvillighed ikke vilde gjøre, hvad der var paalagt ham ved Dom, og heller ikke kunde eller vilde betale de Mulcter, som vare paalagte ham. Der er jo ikke Tale om, at det skulde være umuligt for den Paagjældende at betale det, som var paalagt ham ligeoverfor det Offentlige, thi der er jo aabenbart en Udvej, nemlig i Forordn. af 6te April 1842, for en Person til at slippe fri for de Forpligtelser, der ere paalagte ham ved Dom, naar han ved Dom godtgjør, at det er umuligt for ham at opfylde, hvad man saaledes har paalagt ham. Spørgsmaalet er altsaa det, om man skal tage dette Hensyn, der er foreslaaet af det ærede Medlem, til en Person, hvorm det er paalagt at opfylde Forpligtelser ligeoverfor det Offentlige, og som, sjøndt han kan, dog ikke vil gjøre, hvad der er paalagt ham og som ikke kan eller

vil betale de ham idømte Tvangsbøder. Det forekommer mig, at naar der er en bestemt ond Villie tilstede hos den Paagjældende, saa er der ikke nogen Opfordring til at vise den Skaanelse imod ham, som det ærede Medlem har foreslaaet. Som Forslagsstilleren meget rigtigt bemærkede, vilde Tvangsbøderne blive ved at paaløbe, indtil den Paagjældende opfylder sin Forpligtelse. Dersom man nu havde ladet det blive ved den gamle Regel i Loven, hvor efter Tvangsbøder saavel som Bøder overhovedet ere Gjenstand for Inddrivelse ved Execution, saa havde man dog endnu et Tvangsmiddel at anvende mod den stridige Person, der paa ingen Maade vil gjøre, hvad han er pligtig at gjøre, sjøndt han meget godt kan gjøre det; man kunde da nemlig inddrive de fremdeles paaløbne Tvangsbøder hos ham. Men ifølge Udkastets Hovedregel ere Tvangsbøder ikke Gjenstand for Inddrivelse; naar Bedkommende ikke betaler, skal han strax affone Bøderne. En stridig Person vilde altsaa være saa overordentlig heldig stillet, at naar han havde siddet den Tid i Fængsel, som det ærede Medlem mener skal være Maximum, saa kunde han lade være at opfylde sin Forpligtelse, uagtet han meget vel var istand dertil. Han kunde vedblive at lade Bøderne løbe paa, saalænge det skulde være, thi man kunde efter Loven ikke lade dem inddrive hos ham, og efter det ærede Medlems Forslag kunde han ikke komme i Fængsel. Det forekommer mig, at man virkelig paa denne Maade vilde komme til et Resultat, hvorved den paagjældende stridige Person ligefrem kunde gjøre Nar af Fru Justitia lige op i hendes aabne Dine.

Det samme ærede Medlem har i Forbindelse med det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Kampmann) under Nr. 5 stillet et Forslag, der tilsigter, at § 4 skal gaae ud. Denne Paragraph handler om Afsoningen af Alimentationsbidrag. Det er ganske vist, at en Lov, der handler om Afsoning af Bøder udenfor criminelle Sager, ikke behøver at indlade sig paa dette Forhold; men jeg skal dog henstille til de ærede Forslagsstillere, om de ikke ville erkjende, at der var god Opfordring for den Commission, som beskæftigede sig med disse Forhold, til at henvende Op-